

so mu potrebne 1. slovenske gospodarske šole in 2. gospodarske zadrage. Kmet ne sme upati, da bo z znanjem nemščine napredoval. Največji nasprotniki slovenskih gospodarskih šol in slovenskih zadrug so Nemci. V mariborski okolici so nam napovedali gospodarski boj. Najbližji dokaz za to trditev je gostilna zavednega g. Gselmana, katerega se Nemci dosledno ogibajo. Vsled tega je dolžnost Slovencev, da podpirajo svoje ljudi, da se drže gesla: Svoji k svojim! Boj med Slovenci in Nemci se bo dobojeval na gospodarskem polju. Zato pa:

Ne straši se boja, ne straši se znoja,
Le moško dejanje krepuje moža.

Izborni in jedrnat govor je naredil na zborovalce močen utis, in sledilo mu je živahno odobravanje.

Z radostnimi klici pozdravljen nastopi deželni poslanec g. Ivan Roškari. Zahvaljuje se v pristranih besedah svojim kmetiskim volilcem za zaupanje, katero so mu skazali z njegovo izvolitvijo, ter obeta, da bo vse moči zastavil kot poslanec v korist svojih sobratov-kmetov. Potem poroča o delovanju deželnega zbora, ki je imel že dvojno zasedanje, a vsako zasedanje je trajalo le par dni. Slovenski poslanci so storili v teh dveh zasedanjih, kar so mogli. Predlagali so, naj se uvede nov volilni red, ker je sedanji za kmeta in za Slovence posebej skrajno krivičen. Nadalje so predlagali, naj se ustanovi na Spod. Štajerskem slovenska kmetijska šola. V sedanjem času splošnega napredka mora tudi kmet napredovati, ako hoče premagati vse nasprotnike svojega stanu. In napredoval bo, ako se mu dajo kmetijske šole. Te pa se odrekajo našemu spodnještajerskemu slovenskemu kmetu! Nemška večina nam jih noče dati, ona torej noče, da se naš kmet vzdrži na površju in ne podleže v vsestranskem boju za obstanek. Misli pa bo treba tudi na to, da se daje v ljudskih šolah na kmetih vsaj zadnji dve leti pouk o kmetijstvu. V drugem zasedanju se je odobril začasni proračun; se dovolila ustanovitev nepotrebnega ženskega učiteljskega v Mariboru ter se volil deželni odbor, v katerem imamo tudi Slovenci v g. Robiču svojega zastopnika. Gosp. poslanec še enkrat zatrjuje, da bo vedno stal na braniku za pravice svojih volilcev. Zborovalci so pozorno sledili zanimivim izvajanjem poslančevim ter večkrat, posebno ob koncu, s ploskanjem in »živijo«-klici izrazili poslancu svoje soglasje.

Nato je govoril na kratko g. Gselman, nadučitelj pri Sv. Martinu pri Vurbergu o namenu ljudske šole in o težkoči, da se iz-

vedejo poslančeve želje glede ljudske šole. Gospod poslanec je še enkrat pojasnil svoje stališče.

Ker se ni nihče več k besedi oglasil, so se prebrale in soglasno sprejele naslednje resolucije:

I. Zbrani volilci izražajo svojim deželn. poslancem popolno zaupanje in jih prosijo, da v vseh slučajih postopajo proti brezobzirnemu nastopu deželnozbornske večine in z vsjo odločnostjo in pri vsaki krivici ponavljajo zahteve ločitve Spod. Štajerja od Gradca v gospodarskih in šolskih zadevah.

II. Zbrani volilci zahtevajo od deželnega odbora ustanovitev slovenskih kmetijskih in obrtnih šol.

III. Kmetško ljudstvo se zgraža nad nečuvnim napadanjem od strani nemških in nemčurnih listov ter izjavlja, da bode primorano začeti se držati gesla: svoji k svojim!

IV. Volilci zahtevajo, da se nastavlja na Spod. Štajerskem pri vseh uradih slovenske zmožni in slovenskemu narodu naklonjeni uradniki.

G. predsednik Fr. Pišek zaključi z »živijo«-klici na cesarja zborovanje, ki se je vršilo v najlepšem redu.

Politični ogled.

Četrty shod katoliških učiteljev v Avstriji. Te dni se je zbralo na shodu v Lincu 918 katoliških učiteljev iz vseh delov monarhije. Zborovanje se je pričelo v nedeljo dopoldne v hotelu »Avstria« ter je trajalo prvi dan do 8. ure zvečer. Delo prvega dne je bilo posvečeno po največ posamnim katoliškim učiteljskim društvom, mej katerimi sta bila zastopana tudi Kranjsko in Goriško. Naslednji dan zborovanja so bila na dnevnem redu mej drugimi naslednja poročila: Hofar o izdaji lastnega kataloga mladinskih spisov, Metzler šolska in ljudska higiena, nadučitelj Heider o potrebi večjega vpliva duhovščine na vzgojo mladine, nadučitelj Schwammel o vzrokih pomanjkanja učiteljev, Kaufmann o pomenu hranilnic za katoliško učiteljsko organizacijo. Sprejete so bile z navdušenjem vse zadevne resolucije, kakor tudi one, v katerih se govori o nenravnih razglednicah in pa pijančevanju.

Novi skupni finančni minister. Za skupnega finančnega ministra in upravitelja Bosne in Hercegovine je mesto umrlega Kallaya imenovan doseđanji poslanik v Atenah baron Burian. Zaprisežen je bil dne 29. t. m.

zemljo. Glava je še odpirala usta, jezik je migal in trepalnice še utripale, nato se je tudi to umirilo. Ljudstvo je pa glasno zahtelo, ko je rabelj dvignil odsekano glavo in jo pokazal občinstvu.

* * *

Preteklo je kakih osem let. Dolg čas, ako gledamo v prihodnost, kratek, ako se oziramo v preteklost. Nesrečnega duhovnika je že vse pozabilo; kar se je dogodilo nekaj, da je zopet oživel spomin nanj.

Bilo je zvečer. Dež je pršal in povrh je bilo še veterno, da je vsak — ako ni imel nujne sile — najrajši tičal doma. V mestu Nantesu je nekdo potrkal na župnišče, proseč za spoved k neki na smrt bolni ženski.

Kmalu na to je stopal duhovnik z Najsvetejšim proti majhni hišici. Spodaj v kleti na slabi postelji je ležala ženica srednjih let. Ko jo je duhovnik spovedal in obhajal, je odšel bled in zamišljen. Bolnica je pa poklicala po njegovem odhodu gospodarja in še dva druga ter začela pripovedovati:

»Čutim, da se mi bliža smrt. Strah me je pred njo in pred večnim sodnikom, pred katerega kmalu stopim. Predno pa umrjem, hočem še povrniti, kolikor je v moji moči, čast tistemu, ki je moral zaradi moje hudobije nečastno umreti. — Bila sem več let

služabnica pri duhovniku Frikotu v mestu L. . . . u. Imel je mnogo denarja in večkrat se mi je vzbujal pohlep po njem, vendar sem se od začetka premagovala. Medtem sem se seznanila z nekim človekom, ki mi je obetal zakon. Hotel je od mene denarja, ker pa sama nisem imela dovolj, on je pa čim dalje več potreboval, sem začela jemati svojemu gospodu. Ker sem se bala, da bi mi ne prišel na sled, potem bi zgubila službo, sva se dogovorila, da ga umorim in mu vzamem ves denar. Sklep, ki nama ga je nasvetoval sam hudobec, je dozorel. Ko se je Frik kakor navadno po obedu vlegel, da malo zaspi, sem ga umorila, denar pobrala in ga dala mojemu zaročencu, da bi ga pri meni ne našli. Nato sem prosila g. Bruneauna, da me spove. Gospod, nič hudega sluteč, mi je izpolnil mojo prošnjo in tako sem ga prisilila k molčečnosti. Vedela sem, da ne prelomi spovedne tajnosti. Pa mojega zločinstva še ni bilo konec. Satan me je vpletal čim dalje bolj v svojo mrežo. Šla sem na sodnijo in zatožila ter pričala zoper Bruneauna. Obsodili so ga na smrt in mu odsekali glavo. Bila sem že tako v rokah hudičevih, da sem šla gledat na morišče svojo nedolžno žrtev. Videla sem, kako je odletela glava, zdelo se mi je, da me je še v zadnjem hipu pogledalo njegovo oko. To me je tako presunilo, da nisem našla

v Ischlu, kjer sedaj biva cesar. Baron Burian, rodod Madjar, je zet bivšega ogrskega domobranskega ministra Feyervarya in je star 53 let. L. 1875. je bil vicekonzul v Bukareštu, l. 1878. v Belgradu in l. 1880. v Zofiji. Od l. 1882. do 1886. je bil prideljen general-konzulatu v Moskvi in je postal generalkonzul v Zofiji, kjer je ostal do l. 1895. Od tam so ga poklicali kot poslanika na Vürtembersko. Od l. 1897. je bil poslanik v Atenah. Burian bo vodil upravo Bosne in Hercegovine v Kallayevem smislu, to je v smislu protislovenskega madjarskega nasilstva.

V Venecueli, južnoameriški ljudovladi, je še domača vojska. Dve stranki se že mesece bojujeta. Slednjič se je začela nagibati zmaga na vladno stranko. Pri zadnji bitki je bilo na obeh straneh ubitih in ranjenih 1500 mož.

Vojska med Rusijo in Japonsko. New-yorski listi prinašajo vest o preteči vojni med Rusijo in Japonsko. Amerikanci se baje trudijo preprečiti vojsko, ker povdarjajo, da je vzdržanje miru v vzhodni Aziji potrebno, ker bi bile primorane tudi druge velesile poseči vmes. Vzrok razpora med obema državama je ta: Rusija je dobila od Koreje dovoljenje, sekati na otoku istega imena gozdove. Japonska pa trdi, da služi to dovoljenje Rusiji v pretezo, da more pošiljati vojake v Korejo. Iz Tokija, glavnega mesta Japonske, se poroča, da je začela Japonska kupovati živež in druge potrebščine za vojno, ter da se pogaja za nakup novih vojnih ladij. Tudi ruska mornarica pred Vladivostokom je pripravljena, da lahko vsak čas prične vojsko. Japan se nadeja, da mu pomagata v slučaju vojne Anglija in Francija (?) Rusija že od 15. t. m. pomnožuje vojaštvo v vzhodni Aziji, kamor vozi tudi težke topove. Na železnici ima to prevažanje prednost pred vsem drugim prometom. Položaj je jako napet, ker Rusija noče nič slišati o Japonskih zahtevah zastran Koreje.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Novi krajni šolski svet.) Dne 12. julija t. l. se je vršila volitev za načelnika ter uamestnika v krajni šolski svet. Pa strmite, ta dan se je pokazalo, da stoji trojiška župnija na dnu narodne zaspanosti. Po krivdi nekaterih tukajšnjih vplivnih naših mož ter po silni agitaciji tržkega generala ter zgornje-lenartskega župana, se je zgodilo, da je izvoljen načelnikom posilinenec Kirbisch (š), na-

več miru in sem kakor Kajm hodila od kraja do kraja. Moj zaročenec je pa z denarjem pobegnil. Kam, tega ne vem, in še tudi dosedaj nisem ničesar čula o njem. Tako sem preživela v strašnem stanju ta leta; in sedaj na smrtni postelji se mi je vzbudila vest, huje kot kedaj, me žgala in pekla, da mi ni bilo obstati.

Končala je bolnica in težko sopla. Oči treh poslušalcev so bile rosne. Še nekaj vzdihov — in duša je odšla pred sodbo.

»Odšla je k večnemu sodniku; ali ji bo odpuščeno?« vprašal je hišni gospodar ravno vstopivšega duhovnika, kateremu je na kratko povedal nam že znano povest.

»V nebesih je večje veselje nad enim grešnikom, ki se spokori, kakor nad devetindevetdeseterimi pravičnimi«, odgovori ta resnobno in častljivo.

Veliko zanimanje in pozornost je vzbudila ta dogodka, ki se je razširila po časnikih. Eni so obsojali preneglo sodbo, drugi so se hudovali nad zločinko in zopet drugi so pomilovali nedolžno umorjenega duhovnika. Tudi mi si lahko mislimo svoje. Duhovnik Bruneau je padel kot žrtva svojega poklica, akoravno bi si lahko z eno samo besedo ohranil življenje.

Tak je katoliški duhovnik!

mestnikom pa zvesti pristaš njegovega protinarnodnega mišljenja. Seveda je bilo to velikansko veselje v tukajšnjem »rajhu«. Kar komično je bilo gledati, ko si je »general« mel roke ter svojim vernim ovčicam razlagal, kako bodo sedaj vpeljali nemški učni jezik. Ali čujete sedaj, dragi kmetje, s čim vam bodo plačevali vašo brezbriznost. Seveda bodo ti ljudje lahko dosegli, kar se jim poljubi, ker v celi župniji nimamo sedaj skoro našega moža, na katerega bi se mogli popolnoma zanesti, da bi kot odločen mož nastopil proti tem spletkarjem. Zares, kar zona nas je spreletavala, ko smo izvedli, da je doslej narodni kmet Vogrin iz Porčiča tudi nasprotno volil. Res tužna nam majka, ako se niti več na takšne može ne smemo zanesti, kateri zastopajo pri slovenskem okrajnem zastopu ter hranilnici tako važna mesta.

To stavimo okrajnemu zastopu ter hranilničnemu vodstvu v preudarek, ako se je res v slovenskih rokah. Komur pa se je kaj mar za našo slovensko stvar v naši župniji, ti stopimo skupaj, da si ustanovimo prepotrebno »Bralno društvo«, da se začnemo po vzgledu sosednih župnij organizirati, ker drugače nemara ne bo dolgo do tega, da bodo dali ti od slovenskih žuljev živeči nemškutarji v občinsko ječo zapirati iste kmete, kateri bo si upal v tem »pragermanskem« tržiču slovensko besedo spregovoriti.

Sv. Jurij ob Ščavnici. »Obljuba dolg dela«, pravi pregovor. Da klubujem temu izreku, spolnim obljubo. Pri nas so razmere res žalostne. Srce me boli, ako gledam na pošti veliko število malovrednih listov, listov, ki niso vredni, da se je za nje porabil denar, da se je za nje porabilo toliko dragega časa. Imamo res lepo število dobrih listov, ki vihte orožje v obrambo milega naroda, ki se odločno poteguje za kmeti stan. In naše ljudstvo! Dobro je in pobožno ali žalibog — Prišel je hudobni duh v podobi nemčurskega lističa, ter začel sejati med lepo, bujno rastočo pšenico škodljivi plevel. Če pogledamo v Sovjak, — sam »Štajerc«. Pametni ljudje zaničljivo govore, da ima v Sovjaku skoro vsak ptujski mrčes, kateri nima kruha. Kdor pozna razmere, bi hitro pritrđil. In večina teh naročnikov ga dobiva brezplačno. Sliši se celo, da ima pri tem svojo roko vsem dobro poznan »Štajercijanec« in da ga plačuje skupaj iz tujega premoženja. Rojaki! Pomislite, kako nesramno piše ta list, kako besno, celo divje blati, z njemu lastno podlostjo vse, kar je dobrega, lepega in poštenega, kakor bi Slovenci bili eden izmed onih še divjih, nekultiviranih narodov v Afriki ali Avstraliji. In ni čuda, da isti ljudje, ki tako radi prebirajo divjosti tega lista, postanejo sami divji. Koliko primerov bi lahko navedel. Slovenci! Če se ozremo v ona blažena leta nazaj, ko se nismo poznali divjega ptujskega lističa, morajo nas posiliti solze. Uboga mati Slovenija, kaj ni vse doživela. Lastni sinovi, lastne hčere te tepejo, te psujejo ter raje sežejo po tujem, njim škodljivem blagu. Domače jim ni po volji. Oh, kdaj bo konec trpljenja, narodu našemu, ki krvavi iz mnogih ran. Bratje Slovenci, sestre Slovenke! Ali nimate srca za svoj dom?! Čemu bičati, čemu prodajati in zaničevati zemljo, v kateri spe mirno spanje naši očetje. Saj so mnogo trpeli v življenju, ko so se borili za svojo očino, privoščimo jim mi, njih potomci, mirno počivati; ne grenimo jim toli zaželjenega miru.

Žalostni časi! Srce poka vsakemu rodoljubo, stoteri vzdih hite iz prs k nebesom pred božji tron, kjer stojita sveta slovanska brata. Solunska brata, ki sta prva prižgala ogenj prave ljubezni za sv. vero in milo, ljubo domovino v srcu Slovencev, dajta, da izgine ves razpor, da zaslepljeni Slovenci objemo svojo mater. Dajta tudi našim ljudem, da vržejo nesramen ptujski list proč, oni list, ki jim blati to, kar sta vidva kinčala.

Ne daleč od župnijske cerkve leži lepa vas Selišči. Res moram reči, da je lepa vas, se tem lepša, ker v nji prebivajo in gospo-

dujejo vrli Slovenci! Še lepša, še krasnejša bi se bila, ko bi isti nekateri naročniki »Štajerca«, postali zopet vrli Slovenci. Kresec Arni, Vüček, Šümetjov fant in Kokot, ali se spominjate onega trenutka, ko ste sadili lipo, ali se onega lepšega, ko ste se z nami vred borili za dragi dom. Čemu ste pobegnili od svoje zastave, od naše zastave? Ali ne veste, da kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti? Žalostno! Nikar se pa ne jezite nad temi vrsticami. Opomin je dober, četudi nekoliko oster, vendar prihaja iz ljubečega srca. Prepričajte se, da je res, da vas vodi »Štajerc« samo za nos, da dela le za svojo stranko ter bi rad napravil iz vas janičarje. Ne vdajte se mu! Kamni ob cestah, porošeni s srčno krvjo naših pradedov, naj vam bodo neme priče izvršenih junaških del za krst častni in svobodo zlato. Duh padlih junakov naj vas bodri, naj vas pripelje nazaj pod zapuščeno trobojnico, da bomo skupno zaklicali sovražnikom našim, da jih bo obhajala groza, strah in trepet pred silnim velikanom.

Poglej — to narod naš je — krut tiran,
ta narod vstaja zdaj na dan;
oprostil tvojih se je spon,
svoj hoče biti Sloven, svoj —
otresel tvoje je gospodstvo...

Rodoljub.

Videm. (Občinska volitev.) Po naročilu c. kr. namestnije v Gradcu se je vršila dne 22. julija t. l. tukaj dopolnilna volitev namesto onih občinskih odbornikov in namestnikov, kateri so se tej svoji službi meseca majnika odpovedali. Vzrok tej odpovedi je znan: novoizvoljeni župan Franc Ban ni ugajal videmskim liberalcem. Ker so manjkali v I. razredu 4 odborniki in 2 namestnika in ravno tako v III. razredu tudi 4 odborniki in 2 namestnika, se je moralo v obeh razredih ravno toliko odbornikov in namestnikov voliti. Liberalci se niso vdeleževali volitve in tako so bili slovenski in katoliški možje izvoljeni v obeh razredih skoraj soglasno. Izvoljeni so v III. razredu Jakob Ašič, Janez Bogovič, Anton Golič in Gregor Pleterski; namestnika: Miha Barbič in Vincenc Držanič. V I. razredu: Jožef Koritnik, Miha Golob, Jožef Molan in Jurij Planinc; namestnika: Martin Ječ in Simon Koritnik. Nekdo izmed naših se je sicer nekaj puntal proti nekaterim izmed izvoljenih odbornikom. Toda skoraj nihče ga ni poslušal. Svetujemo mu za prihodnje volitve, ki se bodo vršile v vseh treh razredih čez leto dni: Pri vsaki volitvi, bodisi za občino, okraj, za deželni in državni zbor držijo katoliški možje vsi skupaj in nedelajo v svojih vrstah razpora. Ti ne smeš ravnati proti temu, kar je na volilnem shodu sklenila večina. Če delaš proti sklepu večine, si izdajavec. To pa znaš, da ime izdajavca ni lepo ime. — Vdeležba je bila srednja, ker se nasprotniki niso nič gani, dela pa je bilo na polju silno veliko. Ob prihodnjih splošnih volitvah pa ne sme nihče ostati doma. Kdor se tako važnega posla, kakor so volitve, noče vdeleževati, ali voli z nasprotniki, ni prijatelj slovenskega ljudstva, ampak njegov sovražnik. — Načelnik krajnemu šolskemu svetu na Vidmu je zdaj vrl Slovenec in katoliški mož: Franc Vodopivec. Naša sveta stvar napreduje, naj se nasprotniki se toliko jezijo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod. »Slovensko društvo« priredi v nedeljo, dne 2. avgusta v Rušah politični shod. Govorila bosta državni posl. in deželni odbornik gospod Fr. Robič o splošnem političnem položaju, gosp. dr. Fr. Rosina pa o narodnem šolstvu na Spod. Štajerskem. Zborovanje se vrši na vrtu gosp.

Muleja. Začetek ob 4. uri popoldne. Slovenci zelenega Pohorja in dravske doline, pridite v obilnem številu na shod!

Katol. politično društvo „Sava“ za brežiški in sevniški okraj priredi v nedeljo, dne 9. avgusta t. l. javni shod pri županu g. Pajdašu v Zgornji Pohanci Zdolske župnije. Začetek ob 3. uri popoldne. Poročal bo deželni in državni poslanec g. Jos. Žičkar.

Osebnost. Deželni šolski nadzornik Peter Končnik je dodeljen dežel. šolskemu svetu štajerskemu.

Imenovanje. Pravni praktikant pri mariborskem okrožnem sodišču v Mariboru g. Bogomir Mathiaschitsch je imenovan avskultantom.

Iz pošte. Poštar v Št. Ilju v Slov. gor. Karol Svaty se je odpovedal svoji službi.

Za tretje porotno zasedanje v Mariboru je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrožne sodnije Robert Greisdorfer in kot njegovi namestniki višji deželnosodni svetnik dr. Franc Voušek in deželnosodna svetnika dr. Ignac Pevec in dr. Ant. Morocutti.

Mariborske novice. Mizarski pomočnik Avg. Hrastnik poče doval je pred nekoliko tedni nekaj tisoč goldinarjev. Dal si je napraviti uniformo nadporočnika ter se je vozil okoli, pil v nekaterih gostilnah ter se slednjič v neki gostilni pijan prepiral. Policija, ki ga je prišla, izročila ga je sodnji. — V torek, dne 28. t. mes. je bila v stolni cerkvi maša zadušnica za rajnim papežem Leonom XIII. V cerkvi sv. Alojzija so pa imeli vojaki mašo zadušnico. — Dinar Jožef Ksundl iz Selnice je minulo nedeljo odrezal več cvetočih rož na tukajšnjem mestnem pokopališču. Policaju, ki ga je zaradi tega prijel, se je zagovarjal, da je hotel rabiti rože kot zdravilo za svojega bolnega očeta. Zaradi škode, ki jo je povzročil, se bode moral zagovarjati pred sodnijo. — V tukajšnji mizarski delavnici g. Beraneka so bili pomočniki nezadovoljni s poslovojem Kollerjem ter so zahtevali, da se odpusti. Pomočnik Sviben, kateri mu je žugal s stolom, je bil od policije aretiran. — V torek, dne 28. t. m. so zdiralji preplašeni konji posestnika Bernarda iz Spod. Gorice, medtem ko je ta šel k železninarju v bližini ter so dirjali skozi več ulic, predno so jih ustavili. Med potom so izgubili zadnji del voza ter so tudi neki tuji voz poškodovali.

Umrli je v Tepanju pri Konjicah posest. in lesni trgovec Simon Napotnik po dom. Kolarič. Svetila mu večna luč! — Umrli je 27. t. m. v Gradcu profesor na univerzi g. dr. Simon Šubic v starosti 73 let. Čeravno je bival dolga leta daleč od svoje domovine, vendar je njegovo srce vedno zvesto bilo za slovensko domovino. N. v m. p.!

Zgornja Ponikva. Dne 22. junija smo pokopali, kakor ste že na kratko javili, Jerneja Košan, očeta gosp. profesorja Janeza Košana v Mariboru. Rajni je bil 76 let star in kremenitega značaja. Kot skrben oče in dober gospodar si je vzgojil sina profesorja in hčer Marijo, koja že nekaj let, zaročena vrlému možu Jože Vasle, gospodari na domačiji. Kako lepa ljubezen in sloga je tu vladala med starimi in mladimi, naj bi bilo marsikomu v vzgled. To je bil istinito skrben oče, ljubezniv mož, dober gospodar, miroljuben sosed in pameten občan. To nam je pričal dan pogreba; kajti od blizu in daleč je prihitelo mnogo sorodnikov, znancev in prijateljev rajnega do groba spremljat. Bodi mu zemljica lahka!

Na ptujski gimnaziji se je vršila matura 22. in 23. t. m. pod predsedništvom c. kr. džel. nadzornika g. dr. Stornika. Izid je bil po izreku g. nadzornika jako ugoden; med enajstimi maturanti morata le dva izpit iz enega predmeta čez dva meseca ponavljati, vsi drugi so bili proglašeni zreli za obiskovanje visokih šol.